

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

Apare în fiecare Duminică

INSERATE:
se primesc la **biroul administrației** (strada Poplăcii nr. 15).
Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani.

Românii din Macedonia.

Stările din Peninsula-Balcică se incurcă tot mai mult. Nu-i vorbă, Austria și Rusia au intervenit, ca să mulcomească pe nemulțumiții de acolo, și-lind pe guvernul turcesc să introducă unele reforme în Macedonia, unde ferebera e mai mare. S'a și apucat Turcul de lucru, dar' se vede, că Bulgarii, și după ei și Albanzii n'au multă încredere în ceea-ce vrea să facă guvernul, oăci luptele și vărsările de sânge între oetele bulgare și cele turcești se continuă, ear' acum s'au sculat și Albanzii contra reformelor, de cari nici nu vor să audă.

Ceea-ce ne silește pe noi Români de aici să ne interesăm cu toată puterea sufletului nostru de ceea-ce se petrec în Macedonia e împrejurarea, oă acolo avem un milion de frați de un sânge, de Români curăți, ca și noi. Soartea a vrut ca națiunea română, mare cum e, să fie răspândită, afară de regatul liber al României, în trei împărății: Austro-Ungaria, Rusia și Turcia. Sfășiarea aceasta a corpului național a adus cu sine, ca Românul să fie pretutindenea asuprit. Mai de mirare e asuprirea aceasta în Turcia, special în Macedonia, Tesalia, Epir și Albania-de-sud, unde plaiurile răsună de doina românească.

În provinciile acestea locuiesc pe lângă Români și Turci, Bulgari, Greci și Sârbi. Acestea trei naționalități din urmă vor toate să se rupă de Turcia și să se împreune, unii cu Grecia, alții cu

Bulgaria și eară alții cu Sârbia. Numai Românul e credincios împăratului lui, Sultanului din Constantinopol. De aceea interesele Turciei cer, ca națiunea română din Turcia să fie din partea guvernului turcesc nu numai încurajată, dar' chiar privilegiată. Din nenorocire guvernul turcesc n'a înțeles aceasta sau dacă a înțeles, apoi n'a făcut nimic, ca să dovedească aceasta. Câte necazuri n'au frații români de acolo, până să-și deschidă o școală! Câte rugăminți, câte jertfe n'au făcut, ca să-și aibă biserica lor națională și să ajungă și ei a asculta sfânta slujbă în limba dulce românească! De multe ori lângă cel-ce oetia apostolul românește în biserică trebuiau să se pună câțiva de pază cu iataganele în mână, ca să-l apere de trădătorii, cari nu pot suferi limba plămădită din graiul de fer al lui Traian.

Acum s'a umplut cupa. Între Români de-acolo s'a pornit o mișcare vie, ca să câștige, și dacă nu se va putea cu pace, să smulgă drepturile, de cari este vrednică națiunea română din Turcia. Ei nu vor răul nimărui. Cer însă înlăturarea nedreptăților, de cari suferă poporul român. Cer pentru poporul român din împărăția turcească toate drepturile, toate reformele, ce s'au dat, se dau și se vor da pentru celelalte naționalități de-acolo, cer recunoașterea și respectarea națiunii române. În lupta aceasta sunt hotărâți a se folosi de toate mijloacele, coste, ce ar costa.

Inima Românului din văile și plaiurile Carpaților tresaltă de bucurie la vestea aceasta, venită din văile și plaiurile Pindului. Da, pentru că numai o luptă purtată cu bărbăție va asigura

Românului putința de a ajunge la aceea ce trebuie să ajungem: *Mărirea neamului românesc.*

Demonstrațiuni în Croația.
Pe lângă toată aparenta înțelegere între Ungaria și Croația dușmănia Croaților în contra Maghiarilor izbucnește prea des. O astfel de izbucnire s'a întâmplat în Zagreb Duminică seara. Vre-o două sute de studenți s'au adunat înaintea noului edificiu al administrației căilor ferate, ca să demonstreze în contra inscripțiilor maghiare puse pe acel edificiu. Deși poliția a intervenit totuși studenții au murdărit cu negreală perețile postei, pe care erau inscripții maghiare.

Meetingul, ținut în Sziszek, a decis proclamarea independenței financiare a Croației și a adus rezoluțiuni în cauza protecțiilor militare.

Tot din Zagreb se mai anunță, oă cu ocaziunea festivalului, aranjat Duminică seara renumitei cântărețe ruse *Gorlenko Dolina*, s'a sărbătorit unitatea frățească a Sârbilor, Croaților, Slovenilor și Bulgarilor. Baronul *Bogdan Zsifkovic* a ținut o vorbire pentru înțelegerea și acțiunea comună a acestor popoare.

Contra Maghiarilor. În Reichsratul din Viena au atacat deputații Schreiter, Stein și cav. Parish în mod aspru pe Maghiari pentru goana contra Germanilor din Ungaria.

FOIȚA.

Verșul plugarului.

Frunză verde măr pârilit,
De când feșteri 'mi-au eșit,
Toți plugarii-au sărăcit.
Până feșteri nu erau,
Era plug cu vase boi,
Dar' acum numai cu doi,
Și ăia la plug se 'nmoale,
Că-i ținem vara cu pale.
Earba-n munți că putrezește,
Și plugarul sărăcește,
Care-era cu patru vaci,
Acum n'are nici nădragi.
Cătu-i baba de săracă,
Tot își ținea câte-o capră,
De când feșteri 'mi-au eșit,
Și caprele le-au oprit,
Babele s'au sărăcit.
Că până toamna venea,

Baba la lapte mânca,
Toamna țapu 'și-l vîndea,
Da țapu cu zece zloți,
Și-l ducea la dare toți.
Dar' acum ce foc să dea,
Că numai lia-i pe ea,
Și lia n'o poate duce,
Că n'a mâncat lapte dulce,
Ci-o mâncat numai oțet,
De se tot vaită de piept,
Ear' din gură așa zicea:
Dă Doamne la domni oftică,
Ca să mai ție de frică,
Că ei beau în cafenele,
Judecă să facă rele.
La feșteri le dăm coroane,
Vitele sbeară de foame.
Oftică de nu le-i da,
Și-om mai merge mult așa,
Se va mira și împăratul,
Că noi năpustim satul.
Dar' vor zice domni toți,
Că plugarii sîntem hoți,
Da nu fugim de hoție,

Făr' de mare sărăcie,
Că nu-s vite la porție,
Fără vexe-le-n lădiță.
Domnu Missler să trăiască,
Vaporu să-l inolască,
Să treacă sute de mil,
Tot neveste cu copii,
Ardealul să stea pustiu,
Să rămână feșterii,
Feșterii și cu domni,
Să lase peana-n hârție,
Să s'apuce de moșie,
Să vînză și ei bucate,
Nu delă plugari din spate.
Ei pleacă vara la băi,
Și le dăm simbrile noi,
Ș'apoi toamna când se-ntoarce,
Ne mină notarii 'ncoace,
Și din gură așa ne zice:
Că nu ne-am plătit darea,
Ei nu ride, nici glumește,
Făr' coșarul ni-l goleşte,
Și copiii plâng pe vatră,
Mămăliga-i luată toată,

Procesele „Tribunei“. Două în pregătire, — două pregătite. Pe 31 Martie st. n. s'a fixat pertractarea procesului pentru articolul „Coarda se întinde“ din nrul 209 dela 27 Nov. 1902 și seria de articoli „Politica maghiară“ de 1. Ratca. Responsabil tot G. Mohan.

Pentru Germanii din Ungaria se continuă discuția în parlamentul german din Berlin. Deputatul Schrempf din Virtemberg a luat de astă-dată cuvântul, polemizând cu Bülow, ale cărui vorbe au produs impresia, ca și când cancelarul ar aproba politica Maghiarilor. Prin aceea, că suferim ori ce dela Maghiari, nu se întărește tripla alianță; procedura guvernului ungar e neîndreptățită. Germanii din Transilvania trebuie să formeze puntea între Ungaria și Germania. Ungaria are nevoie de tripla-alianță, căci fără aceasta ar fi sfărmată, ceea-ce însă nu se poate zice despre Germania. — Hasse a vrut să răspundă în vedința aceasta lui Bülow, a fost însă împedecat prin un cas de moarte în familie.

La judele de instrucție. Pentru articolul împrorocuat „Mene Thekel Fhares“ s'a prezentat Marți la judele de instrucție, în urma citației, dl Vasilie E. Moldovan și a primit, ca autor, toată răspunderea.

Partidul popular a ținut o conferință, în care a discutat situația politică. Membrii acestui partid vor participa și mai departe la desbaterea proiectului militar, conform proiectului de rezoluțiune prezentat de Rakovszky în 26 Ianuarie. Se vor țeri de ori-ce aparență de obstrucționism.

Străinătatea și stările dela noi. În parlamentul din Berlin s'au ridicat voci de protestare contra asupririi, ce o îndură Germanii din Ungaria. Deputatul Hasse, a zis, că e curată batjocură, ca o mână de Maghiari și Jidovi să asuprească un popor, cum e cel ger-

man, cărui au Maghiarii de-a-i mulțumi toată cultura lor. Au mai spus, că lucrul acesta numai spre binele triplei alianțe nu poate fi, ceea-ce n'ar trebui să uite stăpânitorii din Ungaria, pentru-că ei fără tripla-alianță ar fi striviți. Tot în felul acesta a vorbit și deputatul Schrempf.

În parlamentul din Viena a vorbit deputatul croat Biankini pentru Croații din Ungaria și deputatul Peșcal pentru Slovaci. Biankini a zis: „Dacă nu-și vor schimba Maghiarii purtarea lor față de Croați, se va face mai curând sau mai târziu o revoluție și va veni un al doilea ban Ielacici.“

ZIDUL CHINEZESC încinge tot mai tare Ungaria. Acum de curând ministrul ungar de comerț a detras debitul postal foi române din București „Cronica“, apoi cărților „Istoria lui Mihaiu Viteazul“ pentru poporul românesc, „Istoria Românilor sub Mihaiu Vodă Viteazul“ și „Chestiunea română în Transilvania și Ungaria“. De aceeași soartă a fost împărțită și „Jüdisches Volksblatt“ din Viena, poate unica foaie jidovească de pe pământ, care a scris contra stării actuale din Ungaria.

Mișcarea națională a Bunievaților. Între Dunăre și Tisa, în Teresiopol și jur, se află un mare popor, numit al Bunievaților. Ei sunt Sârbi de legea catolică. Încercatu s'au cei fără de lege, să le răpească limba în școală și în biserică. Cum sunt blânzi de fire, au suferit la început, dar' acum s'au deșteptat. Ei nu mai lasă să li se predice în limbă străină, au întemeiat două case, își țin trei gazete în limba lor și acum de curând au întemeiat și o bancă națională, la care s'au anunțat în câteva zile două mii de acționari. Bravi oameni!

LA TEMNIȚĂ! Sâmbătă, 21 l. c. a fost chemat redactorul „Foi“ la tribunalul din loc, unde i-s'a spus, că Curia i-a

respins recursul contra condamnării pentru biografia nemuritorului Ioan Buteanu. În curând va fi chemat să-și înceapă osânda.

O nouă condamnare la Slovaci. Sâmbătă s'a pertractat înaintea curții cu jurați din Budapesta procesul intentat lui Svetozar Hurban pentru pretinsă agitație. Apărător a fost Dr. Paul Mudrony. Procurorul a ținut — asemenea celorlalți soți ai lui — un discurs bombastic, în care a vorbit de pâne „maghiară“, de marinimositatea maghiară, care a creat legea de naționalități (pe hârtie!). I-a replicat într'un splendid discurs avocatul Mudrony, care a arătat cu exemple din presa maghiară, cum aceasta batjocorește zilnic naționalitățile, fără ca pentru ea să existe procurori, cari să o tragă la răspundere. Hurban a fost condamnat la 2 luni temniță de stat și 400 cor. în bani.

DIN LUME.

Peninsula-Balcanică.

Semințiile catolice albaneze din Cella, Felita și Biscasia au ținut o întrunire, în care au declarat, că se învoiesc să se rețină dela ori-ce revoltă, dacă nu vor fi atacate privilegiile lor cele vechi și nu vor fi silite să-și estradeze armele sau pe cei urmăriți de autoritățile turcești. De altminteri opoziția semințiilor catolice s'a mărit prin batjocorirea săvârșită față de o cruce de cătră Turci.

În cercurile oficiale din Constantinopol produc mare veselie două știri importante sosite din Macedonia: prima că Albanezii încep să primească reformele; a doua, că Românii, Grecii, și Sârbii se aliază contra Bulgarilor.

După-cum anunță foi din Belgrad, arestările de creștini continuă în Macedonia. Numai în vilaietul Monastir s'ar fi arestat în ultimele trei săptămâni aproape o mie de creștini. Toți creștinii, cari își părăsesc casele din cauza escnelor comise de soldații turci, sunt arestați, fiind bănuți politicește.

Lăsați la focul s'o ia,
Numai pașaport să-mi dea,
Să trec în America,
Unde nu-s păduri oprite,
Să trăiesc numai cu vite.
Dă Doamne ploaie pe fân,
Să văz domnii măturând,
Pe alții porci păzind.
Că și eu m'am săturat,
Bani din mână-am numărat,
Și sentință nu mi-a dat,
Am dat banii de doi ani,
Și sentință tot să n'ai,
Unde-a fi sentința mea?
În paharul cu berea,
Că și berea face spume,
Și sentința nu se spune.
După bere bea cafea,
Și da taga cât putea.
La județu mi-am plecat,
Cu gura l-am întrebat,
De sentință adevărat,
Dacă l județ cu simbrie,
Și dă taga că nu ție,

Că n'o fost în comisie,
N'ar avea noroc nici parte,
C'a fost cu mini două sate,
Și acum tăgăduiește,
Doamne nu-i mai da nădejde,
Ca să meargă în comisie,
Făr' să-i stea curtea pustie.
Verde frunza foi de teiu,
Cum copiii să-i ținem,
Dacă lapte nu avem,
Făr' avem mare noroc,
C'a eșit esența-n loc,
De par'că mi-a fost n gând,
Că mpac copiii curând,
Când mă ved cu glaja plină,
Fug copiii dela cină,
Eu zic că le dau mălaiu,
Ei bagă capul sub straiu.
Pân' le dam brânză și lapte,
Să sculau-n miez de noapte,
Da cum s'or face de armată,
Cu oțet și cu sălată?

Vasilie Mateiu Șandru, plugar, Viștea-inf.

Poesii populare.

Din Nepos (Născud).

Comun. de Gavrilă a lui Toder Istrato.

Auzi mândră cucul cântă
Egi afară și-l ascultă,
De vezi cât de frumos cântă.
Vai acela nu-i cucu,
E badița săracu,
El mă strigă ca cucu.
Vai aceea nu-i mirla
E săracul badița,
El mă strigă ca mirla.

Auzit-am mândră eu
Prin pădure de dudău
Dela mă-ta cuvânt rău,
Auzit-am eu mei lele
Prin pădure de nulele
Dela mă-ta vorbe rele,
Auzit-am mândră eu
Numai de doi pui de cioară
La vară voinici să moară,
Voinici să moară de tun
Cioara să moară de fum.

Aproape de Kukus, în Macedonia au fost ciocniri nouă între bandele de insurgenți și trupele turcești.

Comisiunea trimisă pentru mulcomirea Albanezilor la Ipece a convocat o adunare a tuturor notabililor Albanezi. Provocarea, ca Albanezii să renunțe la opoziția lor contra reformelor, a rămas fără rezultat. Un șef, Șabar Binaou, a declarat, că ei vor răspunde cu armele la ori-ce încercare de a introduce reforme, cari ar fi păgubitoare pentru vechile lor prerogative.

Comitetul macedonean a hotărât distrugerea liniei ferate Monastir-Salonic.

Autoritățile fiind înștiințate de acest plan, au luat cele mai serioase măsuri, pentru a face imposibilă punerea în practică a planului comitetului.

Revisuirea constituției din Sârbia se va face în timpul cel mai apropiat, la tot casul înainte de alegerile cele nouă pentru scupcină. E vorba de casarea senatului, schimbarea sistemului electoral secret și a unor dispoziții referitoare la consiliul de stat și la presă.

În privința darului de 10 mil. patroane făcut de guvernul rusesc Sârbiei, se comunică oficios din Petersburg, că termenul transportului s'a stabilit pentru finea lui Maiu, dar' numai pentru casul, când liniștea nu va fi turburată în Peninsula-Balcanică.

Albanezii și reformele.

Albanezii catolici, în număr de 125.000 dintr'un milion și jumătate de Albanezi, din care cel mai mare număr musulmani, și 300 de mii ortodocși, persistă în rezistența lor în potriua Turcilor, poate că sub influența lui Don Juan Castriot. Ei proclamă energie independența lor tradițională, care consistă în refuzul lor de a plăti un impozit mare și de a satisface serviciul militar.

Albanezii catolici ocupă Albania-de-sus, Scutari, pe câtă vreme musulmanii se află în Albania de mijloc și pe frontierele vilaetelor Kassovo și Monastir, Albania-de-jos și Ianina și Epiru.

Două triburi catolice în particular resistă cu cerbiele reformelor, cu care Poarta a însărcinat pe Essad-pașa să le aplice în Albania: grupul tribului Mallisori și Miriditi. Cu toate acestea un grup de triburi și anume Schela, Selita și Blakari tratează cu Turcii, dar' cu condiția de a nu depune armele.

Triburile ortodoxe gravitează din ce în ce în jurul Greciei, cu toate că Italia caută să le oăstige, și Austriacii se sforțează să domine triburile catolice și pe Albanezii musulmani din regiunile vecine dela Novibazar până la Uscub prin Kossovo și Vardar.

Albanezii musulmani, și mai cu seamă beii lor, atotputernici la ei acasă și la Constantinopol, vor face dificultăți la aplicarea reformelor.

Acestea sunt dificultățile, pe cari Hilmi pașa și consilierii sei caută să le tranșeze.

Anglia.

În parlamentul englez a spus Chamberlain situația din Africa de sud, spunând, că până acum au fost repatriați peste 100.000 Buri și s'au plătit pentru despăgubiri vre-o 15 milioane. Prospectele ar fi foarte bune, îndeosebi pentru agri-

cultură. Nu poate spune, când va fi posibilă instituirea autonomiei, deocamdată e sistemul coloniei de coroană mai potrivit.

Știri mărunte.

După-cum am comunicat deja, presidentul Loubet va călători la Algeria și Tunis. El va fi salutat de o corabie spaniolă de război și de o parte a escadrei italiene din Marea-Mediterană.

În Rusia s'a descoperit o conjurațiune răspândită peste întreaga țară, îndeosebi între lucrătorii din ținuturile industriale. S'au făcut numeroase arestări. Din hârtiile aflate la conjurați s'a constatat, că centrul mișcării e în Galiția.

SCRISORI.

Din America.

Din epistolele, ce primim aproape zilnic dela Români din America, mai comunicăm următoarele:

Societatea Română Traiana

din Canton (Ohio) a avut în 22 Febr. adunarea generală, la care au participat 36 membrii, și anume: Iosif Velcelean, *pres.*, Ciolova-Montană, Simion Dancu, *vicepres.*, Nicolae D. Neagoe, *secr.*, Viștea-infer.; Gavrilă Grecu, *cassar*, Ruja; Ilarie Botezan, Orăștie, Ioan Bucneriu, Ruja, Șerban Șinteu, Voila, *controlori*, Pavel Godan, Chiril Blehuțiu, Viștea-infer., Achim Popa, Valhid, Andrei Bodârnea, Beclean, Ioan Ciora, Viștea-sup., *delegați*, Mihai Velcelean, Ciolova-Montană, Ioan Gabor, Voila, *traducători*.

Membrii fondatori.

Gavrilă Gabor, Silvestru Dancu, Vasile Sandru, Simion Borzea, Pavel Șandru, Viștea-infer.; Ioan Burcu, George Hoajă, Ucea-sup.; Ioan Șerban, Dionisie Pocoiu, Vasile Ghindea, Vasile Fuciu, Viștea-sup.; Ioan Nistor, Nicolae Hântău, Hendorf; Arlenie Marin, Lisa; Ioan Parască, Dejani; George Rătoiu, Ioan Măță, Dăigoară; Nicolae Petrișor, Recea; Vasile Butială, Saka-Montană; Ioan Bârsan, Corbi; Mihai Tănase, Sâmbăta-infer.

Di Simion Dancu ne scrie, că are speranță, că în curând se vor înscrie și mai mulți, de oare-ce aproape zilnic se întâmplă, ca să se schilăvească câte unul ba la o mână, ba la un picior. Afară de aceea mulți stau timp mai scurt sau mai lung fără lucru. Până acum erau obișnuiți, ca să facă colecte pentru unul, care se nenorocia sau rămânea fără lucru. De aici înainte nu se va mai întâmpla lucrul acesta, pentru-că ori cine se poate asigura făcându-se membru la aceasta societate.

Tot din epistolele primite din Canton aflăm, că se află unii Români slabi, cari s'au dat beției și mai bucură și cheltuiesc banii pe nimiciuri, decât să se gândească la asigurarea viitorului lor și al familiilor. Aceștia n'ar trebui să uite, că prin aceasta nu numai că-și strică lor, dar' strică și numelui celui bun al Românului. Ar fi trist, ca și noi să ajungem la vetea la care au ajuns pe alocurea în America Maghiarii numiți pe acolo Huni, vându-i așa de sălbateci.

Societatea „Vulturul”.

din Pittsburg (Pensilvania) și-a ținut în 8 Martie adunarea generală, în care a ales pe redactorul „Foi Poporului” membru de onoare. După-cum ne scrie presidentul acestei societăți, dl Ilie Martin, de origine din Sălaj, o parte din membrii societății se întrunesc de două-ori pe săptămână seara pentru 2 ore de cântări. Ei au mare lipsă de cărți, mai cu seamă de unele, din cari ar pute învăța ceva, ca să dea un mare concert românesc în America. Membrii sunt entuziasmați și plini de speranțe de reușita reuniunii.

Reuniunea Română Carpatina.

Înființată la insistența bravului Român, dl Pavel Borzea din Viștea-inferioară, încă dă înainte. În ultima ei ședință a hotărât să se facă membră la „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român”. Taxa de doi dolari s'a și trimis „Foi Poporului”, care o a dat la casariatul „Asociațiunii”.

Jidani din America.

Despre nația aceasta ne scrie dl Ioan Petrișor, acum în Canton, următoarele;

De ale Evreilor.

Am citit și aci în America mai în toți numerii „Foi Poporului” despre Jidani din țeara noastră. Dar' se credeți, că aici aci în America nu sunt de laudă. Un Român tot are unde trage, de găsește de ai lui, oameni buni, dar' Jidan la Jidan nu se duce, că cei din America nici nu voesc să știe, că-i nația lui, fără tot cu Românii noștri au și ei noroc, că se prefac în nație română și așa capătă de lucru. Dar' la cas, că se află cine e, îl dă afară deloc din lucru și-i silit să meargă la ceilalți ortaci ai lui să se ocupe numai cu dăraburi de fer adunat de pe drumuri; mulți, foarte mulți vezi bună-oară ca și pe la noi cu șdrențuțele legate în curea și luându-o la sănătoasa ca și cănele cel turbat, care nu mănâncă câte o săptămână.

Așa trăiește și feciorul lui Daichiu din Arpașul-inferior. Evreii americani numai rușine fac nației lor jidănești din Europa, pentru-că cea mai mare plăcere au de carnea de porc, nu mai zic că nu o mănâncă. Pentru-ce? Pentru-că au apucat pe poteca aceea, și nu pot cărnii în nici o parte.

Cuviosul Alexie, omul lui D-zeu.

În veacul al patrulea a viețuit în Roma un bărbat cu soția sa, ambii avuți, din familie de frunte și evlavioasă, cu numele senatorul Eufimian și soția sa Aglaie, cari în domeniul lor aveau 300 de servitori, și erau foarte îndurați către cei săraci, însă n'au avut prunci.

Drept aceea în continuu s'au rugat lui Dumnezeu să le dea un fecior, ca să nu apună familia lor; rugăciunile lor ferbinți s'au ascultat și li-s'au născut un fiu, căruia l'au pus numele Alexiu. Alexiu a dobândit o creștere adevărată creștinească și deja în pruncia sa era foarte blând și îndurător.

Ajungând etatea bărbătească, părinții lui au dorit a-l însura, drept aceea l'au ales o fecioară bună și evlavioasă

cu numele Savine, cu care s'a și ținut nunta. În noaptea nunții tânărul Alexiu a intrat în chiliă Savinei, i-a redat inelul de credință cu daruri scumpe și i-a zis, că dînsul voia să a viețui în curățenie, recomandând aceasta și miresei sale; apoi luându-și bani de drum, în noaptea aceea s'a depărtat de acasă și s'a dus în Edesa din Siria, unde aproape de biserică zidită în onoarea Preacuv. Fecioară Maria și a făcut o colibă, s'a îmbrăcat cu vestimente de eremit și a viețuit în miserie de bunăvoie aleasă. Creștinii văzînd pietatea lui îi duceau multe daruri, dar dînsul toate le împărția între cei săraci, reținînd numai atîta decît a avut lipsă pentru susținerea vieții sale. A postit mult, s'a rugat și mai mult, și a dormit puțin pe scînduri goale. Sf. Alexiu a viețuit mai mulți ani în colibă sa, vestea vieții lui sfinte a străbătut în întreg ținutul acela, și veneau mulți să-l vadă și să ceară ajutorul, adesea rugăciunile lui.

Drept aceea dorind a se retrage dinaintea lumii, s'a decis a călători la locurile cele sfinte și a și continua acolo în retragere viața sa. Însă pe mare, un vîfor grozav a aruncat naia pe țărmul Italiei. Întîmplarea aceasta sf. Alexiu a explicat o seară, că Dumnezeu voia să cumcă dînsul să se reîntoarcă la casa taică sa, care era foarte mîhnit pentru depărtarea fiului său, pe care nici nu l-a știut unde este.

Deci Alexiu s'a dus la Roma, a intrat în casa tatălui său, care nu l-a recunoscut, căci prin posturi și lipsa multe s'a schimbat cu totul, și l-a rugat pe taică sa să-i dea puțin loc în casa sa să poată trăi acolo ca un eremit. Taică sa l-a dat o chiliă, și a dispus să-i dea cele de lipsă, dar dînsul s'a retras într-o cameră de sub treptele căsii și a viețuit acolo, umblînd în toată ziua la biserică Sf. Petru. Astfel a viețuit Sf. Alexiu 17 ani. Banul D zeu a făcut apoi cunoscut omului său plăcut, cumcă se apropie sfîrșitul lui, deci Alexiu a mers în odată în biserică Sf. Petru, s'a mărturisit și cuminecat, apoi a descris viața sa, și ținînd hîrtia într-o mînă, ear' în cealaltă luînd sf. cruce a repăsat.

În ziua aceea sub sf. Liturghie, la care era de față și imperatoarele Honoriu și Eufimian taică lui Alexiu, Pontificele Inocențiu I. a auzit cuvintele aceste: „Caută pe servul cel mare și amicul cel fidel al lui D zeu în casa lui Eufimiu, ca să se roage pentru bunăstarea Romei”. După Sf. Liturghie Pontificele l-a întrebat pe Eufimian cumcă ce fel de Sfânt are în casa sa, la ce un servitor al lui Eufimian a răspuns, că nu poate fi altul decît eremitul, care locuiește în camera de sub trepte, căci paciența aceluia este îngerească, ear' viața lui apostolică. Deci Eufimian, s'a grăbit oătră casa sa și intrînd în camera lui Alexiu, a văzut că acela era mort și fața lui strălucia de o mărire cerească. Deci a vestit îndată Pontificelui și imperatoarei cumcă s'a aflat sfântul.

Pontificele și împăratul petrecuți de popor mult au intrat în casa lui Eufimian și văzînd mortul au voit a scoate scrisoarea, care se afla în mîna lui, însă nime n'a putut lua scrisoarea aceea.

Deci trupul s'a transportat într-o sală mare, ear' Pontificele a făcut rugăciuni și iată s'evîrgindu-se rugăciunile a putut scoate scrisoarea din mîna sfântului, din care cetînd, că dînsul este fiul lui Eufimian, cu toții au început a plînge și a suspiina, și a preamări pe D-zeu, că s'a îndurat a da atîta tărie unui bărbat, care ar fi putut trăi în cea mai mare abundență, și a ales mîseria de bunăvoie.

Atunci din voia Atotputernicului D-zeu s'au întîmplat mai multe minuni, căci orbii, cari s'au atins de trupul mortului, au redobîndit vederea și tot felul de morboși s'au vindecat îndată.

După aceste la porunca împăratului trupul sfântului s'a transportat în biserică Sf. Petru, dar' pentru mulțimea, care doria a vedea și a se atinge de trupul sfânt, nu s'a putut îngropa, decît a opta zi.

Sf. Alexiu s'a îngropat pe culmea Aventina într'un mormînt de marmură, ear' în 1216 s'a ridicat asupra osîmintelor lui sfinte o biserică pompoasă, care și azi se numește biserică Sf. Alexiu și a Sf. Bonifaciu.

Să învățăm dela Sf. Alexiu virtutea cea frumoasă, adică umilința.

Din „Viața sfinților” de T. Bud.

Prospect

pentru înființarea unei case de economii pe acții în Boița, comitatul Sibiiului.

1 Scopul societății este a dezvolta spiritul economic în toate clasele societății prin primirea de depuneri spre fructificare și prin deschiderea de credite solide, precum și a înlesni orice lucrare onestă pe terenul agriculturii, comerțului și al altor afaceri economice.

2. Societatea se înființează pe timp nedeterminat cu un capital social de 20.000 coroane împărțit în 200 de acții de câte 100 coroane valoare nominală sunătoare pe nume; în cas când s'ar subscrie mai multe de 200 acțiuni, adunarea generală constituantă este îndreptățită a ridica capitalul social până la suma maximală de 40.000 coroane, împărțit în 400 de acțiuni, fiecare de câte 100 cor. valoare nominală.

3. Firma societății e românește: „*Turnu Roșu, casă de economii, societate pe acții în Boița*”, ungurește: „*Turnu-Roșu, takarékpénztár részvénytársaság Boiczan*”, nemțește: „*Turnu-Roșu, Sparcassa Aktien-Gesellschaft in Boitza*”.

4. Timpul pentru subscrierea acțiunilor se fixează până inclusive 30 Iunie 1903 st. n.

5. Subscrierile se fac cu mîna proprie sau prin plenipotentiat. Minorii, curanzii și corporațiunile iuridice subscriu prin reprezentanții lor legali.

6. La subscrierea acțiunilor sînt a se solvi de fiecare acțiune 10%, din valoarea nominală și 2 coroane spese de fondare, ear' 20%, din valoarea nominală sînt a se solvi înainte de adunarea generală de constituire, despre ceea ce subscriitorii vor fi avizați; restul capitalului de acțiuni este a se solvi în următoarele 4 rate și anume: la 1 Ianuarie

n. 1904 câte 20%; la 1 Iuliu n. 1904 câte 20%; la 1 Ianuarie n. 1905 câte 20%, și la 1 Iuliu n. 1905 câte 10%, de fiește-care acțiune.

7. Toate solvirile dimpreună cu prospectul și coala de subscriere sînt a se trimite până la termenul fixat pentru încheierea subscrierilor de acțiuni (vezi pct. 4) la adresa dlui Ioan Druhora, paroh gr. or. în Boicza, p. u. Nagy-Talmács (Szeben-megye), luînd asupra noastră responsabilitate solidară pentru orice plătire ce ar incurge la numitul domn.

Boița, la 2 Martie 1903 st. n.

Fundatorii:

Ioan Cîndea, protopopul Avrigului; *Ioan Druhora*, presbiter român gr. or.; *Georgiu Comșia*, notar; *Ioan Stoia Bobeși*, comerciant; *Ioan Cloaja*, comerciant; *Toma Dragomir*, preot gr. or.; *Nicolae Grecu*, comerciant; *Dimitrie Secarie*, preot gr. or.; *Petru Indrieșu*, notar; *Ioan Brătulescu*, proprietar; *Nicolau B. Brătulescu*, proprietar; *Frangu Constantinescu*, proprietar; *Nicolau Hanssa*, proprietar; *Vasilie Cloaja*, proprietar.

Convocări.

Adunarea generală a despărțământului IV. Sibiiu, al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” este prin aceasta convocată pe Duminecă în 16/29 Martie a. c. la 11 ore a. m. în locul central Sibiiu, localitatea casinei române, la care sînt poștiți a lua parte toți membrii despărțământului, precum și binevoitorii aceluia.

PROGRAMA:

1. Deschiderea adunării prin directorul despărțământului.
2. Raportul general al comitetului.
3. Raportul casarului despre starea casei după rațiociniul anului 1902 și prezentarea proiectului de buget pe anul 1903.
4. Censurarea acestor rapoarte prin emisțiuni speciale; referada acestor comisuni.
5. Disertațiuni, cari sînt a se prezenta directorului despărțământului cu cel puțin 48 ore înainte de adunare.
6. Eventuale propuneri.
7. Dispoziții pentru verificarea protocolului adunării generale.

Sibiiu, 10/23 Martie 1903.

Lazar Triteanu, Dr. Liviu Leményi,
secret. desp. dir. desp.

— Subscriții în tenoarea statutelor facem cunoscut, că adunarea generală a „Reuniunii de înmormîntare din Borgo-Prund” se va ține la 5 Aprilie a. c. 2 ore p. m. în sala hotelului comunal din loc, la care se invită onorații membri a participa.

Obiectele pentru pertractare:

1. Esaminarea rațiociniului pro 1902.
- Președintele comitetului reuniunii de înmormîntare.

Borgo-Prund la 23 Martie 1902.

Teodor Vrăzmas, Harion Boga,
președinte. notar.

APEL*)

cătră frații învățători comunali și confesionali din patrie.

Lupta pentru îmbunătățirea salarilor a început pe toată linia și în toată țeara. Incepând dela cei mai înalți oficanți de stat, până la ultimul păzitor de cale ferată, toți se mișcă și pretind îmbunătățirea salarului.

Numai tu dascăle stai pe loc. Tu care și astăzi în foarte multe locuri nu ai nici măcar atâta salar cât un servitor de oraș, 600 - 800 de coroane la an, care pentru de-a pută trăi din el e foarte puțin, ear' pentru de a muri de foame prea mult. Tu stai cufundat în pravul școalei tale, mistuindu-ți puterile fizice și spirituale întru creșterea fiilor acestei patrii, lăsându-ți familia în cea mai mare parte fără creșterea recerută. Aștepti să-ți sboare porumbul de-a gata în gură. Aștepti că doară cei chemați vor vedea starea ta nesuferibilă și recunoscându-ți serviciul ce-l faci acestei patrii îți vor mai îmbunătăți soarta? Foarte te înșeli, și areți și multă naivitate, când mai crezi și în minuni. Căci chiar și dintre cele mai bune mame încă sunt rari acelea, cari și atunci se-și lăpteze băiatul lor, când acela tace, nu plânge și nu cere, pentru-că tăcerea o ia drept semn, că copilului nu-i lipsește nimica.

Așa e și cu noi cu dascălii comunali și confesionali. Căci deși vedem că chiar și oficanții cei mai înalți și cu salarul de 10—20 de ori mai mare decât al nostru se mișcă și cer îmbunătățirea sorții lor; noi cu toate acestea tăcem. Aceasta tăcere apoi mai marilor nostri le place a 'și-o esplica așa: că ea este semnul perfecte noastre îndestuliri și fericiri.

Vai, și amar se înșeală cei-ce cred unele ca acestea despre învățători. Ear' noi învățătorii facem un păcat strigător la cer, când măcar în interesul creșterii familiilor noastre nu ne ridicăm vocea. Și conform durerii ce ne apasă nu tipăm așa, ca plânsul nostru duros să se audă departe, până chiar la casa țerei. Pentru-ca să știe și audă

Toate foile române cu respect sunt rugate a publica acest apel.

Glasul poporului.

(Urmare și fine).

În ziua împlinirii celor 20 de ani se adună toate neamurile, toți din împrejurime, căci cu iuteala fulgerului străbătut ținuturile vestea jalnică despre soarta amară a falei lor; numai feciorul nu știa încă nimica, căci nime nu voi; nu avu inimă să-i amărească sufletul.

Toate erau gata pentru pomană, merii încărcati cu mere, prune, turte și lumini, cu naporojne și scări stăteau așezați în fundul mesei. Toți îl plângeau și boceau — mai decât pe un mort; umblau să-și ia ertăciune dela el, pe când el mirat de astfel de purtare și de jalea lor — nu pricepea nimic din toate câte se petreceau. Minunat și nedumerit își preumbla privirea pe fețele posomorite și plânse.

Mama înfricoșată se nu isbucnească — fulgerul din senin chiar —

aceasta onorată casă plânsul fiilor sei, al acelor gregari, cari ziua și noaptea cu cea mai bună credință luptă pentru întărirea și prosperarea ei, pentru lățirea cultului și a moralului. Și auzindu-ne, se ne aline durerile, prin statuirea unui salar mai cuviincios corespunzător.

Învățătorii din aceasta patrie, fie aceia la orașe ori sate, numească-se cu ori-ce nume susținătorii lor de școală, toți cresc pe fiitorii cetățeni ai acestei patrii. E necesar, ca acești elevi crescând cu toții să devină cetățeni morali activi. Patria și națiunea așteaptă dela fiecare învățător, ca în acest spirit să crească generațiunea viitoare. Și învățătorimea și face tot posibilul în această privință, și încă cu succes recunoscut.

Pentru toate acestea dară cu drept cuvânt poate să pretindă că dacă odată el crește pe fiitorii cetățeni ai țării, atunci se și fie sub o lege cu asemenea datorință și drepturi înzestrat. Așa credem, că doară aceasta nu e o pretensiune nejustă, dacă în o patrie pentru unul și același scop lucrând și una și aceeași cauză servind, pretindem și lege asemenea. Fiecare, căruia îi zace la inimă înflorirea și bunăstarea culturală și morală a acestei patrii, așa credem, că nu poate să nu aibă aceasta dorință.

Cu toate acestea însă guvernul — după-cum se vede din dispozițiunile de până acum, numai pe o parte disparentă a corpului învățătoresc (dintre 29.003 de învățători abia pe 4085 de inși) pe cei de stat, voeste a-i împărtași de beneficiu mai mare. Sau doară salarul acelora numai pentru aceea îl urcă, pentru-că acei învățători servesc în școala de stat? Eu așa cred, că aceasta nu poate fi cauza, pentru-că știm că aceste școli în cea mai mare parte le-au edificat confesiunile și comunele și așa de-a gata le-a dat statului, fără de nici o recompensă.

În privința supravegherii în școalele comunale și confesionale, reprezentantului intereselor de stat inspectorului regesc îi este dată puterea de a pedepsi cu cea mai mare asprime ori-ce neglijență ce ar observa în aceste școale.

deci prinse cătinică inimă și începui cu glas tremurător și plin de suspin:

»Dragul mamei, până acum nimic nu 'ți-am spus, dar' eată ce e pricina supărării noastre. Moarte din fulger 'ți-a ursit ursitoarea cea rea, când împlini-vei 20 de ani, și aceia astăzi se împlinesc. Tată-tău 'ți-a făcut o peșteră afundă — ai văzut-o — zidită numai în piatră și fer, ca apărat să fii de fulgere. Căeșul morții se apropie, rugămu-ne ție, întră, spre binele tău și bucuria noastră, în cea peșteră — și dacă puterea fulgerului va fi mai tare — ca piatra și fierul — eartă-ne... Mai departe nu putu — vorba 'i-se înecă într'un hohot de plâns, de mai mare mila. Feciorul spăriat de vorbele acestea nelegiuite și păcătoase împotriva lui D-zeu, căută a jale în ochii mamei, o sărută, și se îndeletnicea a o mângâia. Se rugă să-l ierte, că aceasta poruncă nu o poate asculta, fiindcă de giaba se va pune împotriva voinței

Aceasta doară earăși nu poate fi cauza la neglijarea ridicării salarului nostru. Sau doară ce e mai ponderos în lumea de acum, banul e decizător? Pentru-ce pe aceia îi plătește statul din cassa sa și pe ceilalți nu? Așadar' cu toate-că prin creșterea generațiunei venitoare, ale acestei patrii toți învățătorii fără de excepțiune și privire la susținătorii școalei fac lucru egal spre binele patriei; cu toate acestea — pentru-că nu le este statul susținător de școale, ci acestia sunt plăți din cassa unei comuni ori confesiuni, acestora li-se compete mai puțin? Eu așa cred că nu. Căci earăși accentuez lucrul, ținta ne este una, dar' numai unul este și plătitorul: poporul. Cum se poate dară ca beneficiul (salarul) să nu fie egal?

(Va urma).

PARTEA ECONOMICĂ.

Lucrul viei.

Desgropatul viței.

Viile la noi după modul de cultură și după poziția solului, în care sunt plantate, sunt de 2 feluri, pe araci și oloage.

Vițele, ce se cultivă pe araci, pe unele locuri, iarna se îngroapă peste tot, ear' pe alte locuri și mai cu seamă pe dealuri, se desleagă de pe araci, se doboară pe pământ și se lasă în voia Domnului.

Se înțelege, că aceste vițe, deprinzându-se cu felul acesta de cultură, resistă până la 18 grade de frig, și nu degeră decât foarte rar. Degeră numai când o schimbare bruscă dela cald la frig se întâmplă în timpul ernei. Degeră mai cu seamă spre primăvară, când încălzindu-se timpul, căpușele încep a porni și deodată vine un ger sau un polei, care găsind mugurii deschiși, îngheață și strică căpușa.

Când toamna îngropăm vițele de pe araci întindem coardele în lungul rëndului, le acoperim peste tot cu pământ și ne ferim a le rupe sau despica de trupină.

celui Atotputernic. »De fața lui D-zeu nicăiri nu te vei pute ascunde. Chiar și în fundul pământului, dacă așa este voia lui D-zeu, te va ajunge fulgerul lui, ear' de nu în foc aruncă-te și nu vei arde — căci mare este puterea lui D-zeu». El străbătut mulțimea, întră în casă și luându-și cartea de rugăciuni, el se duce, nebagând în seamă plângerile și rugămintile părinților și rudeniilor, în grădină. În mijlocul grădinei se afla masa lui, acolo se duce, se pune la masă și descoperindu-și capul începe a ceti cu glas deslușit și respicat vorbele pline de duh sfânt, plăcute lui D-zeu.

Într'aceea un nor negru se răstogoli prin zări; părinții și rudeniile în vaiete și plânsete se ascunseră pe unde putură de frica vremii și ca la sfârșitul veacului, se rugau bieții oameni, în genunchi și coate. Pe cer durduia și detuna, ploia curgea în șiroi, și fulgere, mulțime, șerpuiau prin văzduh umplând

Viile oloage se îngroapă făcând un mușuroi asupra buturugei, acoperind coardele viței până la 3, 4 ochi.

Dacă la îngropat se sapă și pământul liber dintre vițe, aceasta folosește mult la desvoltarea viței și la înmulțirea producției.

Începem cu lucrul viței pe araci:

Desgropăm vița dacă a fost îngropată.

La desgropatul viței lucrăm cu mare băgare de seamă, ca să nu se sdrelească coardele și să se rupă căpușele.

După ce scoatem vița din pământ, observăm dacă căpușele sunt verzi și sănătoase, sau sunt înegrite și stricate. Această încercare o începem dela vârful coardei către buturugă. Deslipim de pe coarde cu unghia degetului mare câte una din căpușile, ce ni-se par negre și degerate și dacă locul căpușii unde s'a deslipit e verde, căpușa e bună. Această încercare ne dă măsura, că vița e bună și cum și de unde trebuie să tăiem coardele. Când vița e sănătoasă pășim de îndată la tăiat. Dacă e degerată și stricată, o lăsăm câțva timp netăiată ca să miște nițel căpușele ce au scăpat sănătoase și așa să le putem păstra la tăiat, ca să avem ceva rod.

Tăiatul viței pe arac.

Vițele sănătoase și nedegerate se tae astfel:

Vițele tinere puse de un an, se tae la un ochiu, adică se lasă o singură căpușă la ramura crescută în anul trecut, pe coarda plantată. Dacă ramura crescută e frumoasă și puternică sau dacă sunt mai multe ramuri, se tae toate ramurile cele slabe și se lasă numai 2, cele mai puternice și la fiecare ramură se lasă câte o căpușă.

De preferat e să se lase numai o căpușă.

Dacă vițele sunt plantate de 2 ani li-se lasă 2 ramuri, și la fiecare ramură câte o căpușă. Când vița e bine desvoltată putem lăsa și 3 căpuși, 2 la o ramură și una la alta. Ramurile de prisos le tăiem de lângă tulpină.

tot cuprinsul de un miros de pucioasă. Dar' deodată un fulger se năpusti asupra peșterei, un altul și un al treilea sgudui cu puterea lui întreg temeiul pământului. Bolta de fier se despică, piatra se fărîmă și fierul se topi, peștera se surupă, — se umplu — se obli ca-și-când nici nu ar fi fost. Sgomot și cutremur s'a făcut ca la nimircirea lumii. Oamenii în ghenunchi se rugau lui D-zeu să-i mântuie.

Ceasul, miezul zilei trecu. Norii încheiară pace — neputându-se dovedi — și împreună porniră, spre matca mărilor, ca acolo așa aliați, cu alții să se înfrângă.

În grădină, feciorul încă tot la masă ședea cetind din cartea cea plină de voia lui D zeu. Deși mare a fost ploaia, pe el, Domnul l'a ferit, nici un strop de apă nu l'a atins.

Oamenii ne mai auzind nimic vuet în vezduh au prins la inimă și au eșit

Când vițele sunt plantate de 3 ani, le tăiem mai sus, după puterea ce au. Lăsăm 2 ramuri crescute din coardele de 1 sau 2 ani și la fiecare ramură lăsăm 2 ochi, unde tulpina este destul de puternică lăsăm până la 5 ochi pe amândouă coardele. În anul al treilea vițele puse din nou produc ceva struguri.

La tăiatul viței ajută foarte mult și priceperea tăetorului. De multe ori tăetorul e nevoit să tae nu cum trebuie, ci cum găsește lemnul. De regulă este, ca să se tae așa ca nici vița să sărăcească, nici cultivatorul să nu muncească de giaba.

Să nu lase prea mult lemn, prea multe căpușe acolo, unde vița e pipernică și slăbuță, nici să lapede lemnul și căpușele acolo, unde vița e puternică, coardele sunt sănătoase și bine desvoltate.

Lemn și căpușe mai puține produc struguri mai buni la gust și mai mari la bob și la volum. Lemn și căpușe mai multe dau multe ramuri, multe frunze, dar' puțini struguri și răi la calitate.

O viță puternică și plantată mai de mult se tae astfel:

Curățim de pe trupină uscătura și toți lăstarii mici și nevoiași și oprim 4—5 coarde, cele mai puternice și sănătoase. Din acestea 2 care sunt crescute pe coarde bătrâne de 2—4 ani formăm punțile sau coardele lungi, ear' 2 crescute pe coarde dela 1—2 ani lăsăm cepi sau coarde scurte. Când vița e vârtoasă și destul de desvoltată, a 5-a coardă poate fi chiar din trupină, o tăiem la 2 ochi ca rezervă pentru anul viitor pentru cepi.

Înainte de a începe să tăiem, observăm ca căpușile să fie sănătoase, verzi și bobonate.

Cele 2 coarde lungi, sau pentru punți, le scurtăm dela vîrf, lăsând dela îngemănarea lor cu coarda bătrână până la tăetura dela vîrf 7—10 căpușe, după puterea de viață a viței. Ear' pe cele 2 coarde, pentru cepi, le scurtăm lăsând la una 1—2 ochi și la alta 2—3 ochi. La vițele mai slăbuțe lăsăm la una 1 și la alta 2 căpușe.

și ei afară din locurile lor pitite — ca să vadă ce s'a întemplat cu odorul lor. Când colo, în curte peșteră ca în palmă, era ștearsă de pe fața pământului, numai fier topit să mai vedea ici-colea — ca mărturie a multului fier — mult s'au minunat de puterea nemărginită a lui Dumnezeu, mai mult însă când au văzut că feciorul citea voios — la masa lui — cetind cu glas înalt. Toți au căzut în ghenunchi, mulțumind lui D zeu și rugându-se ca să-i ierte pentru necredința lor. Tata și mama însă muriau și înviau de bucurie, văzându-și odorul viu, frumos și sănătos, ear' feciorul ridicatu-și-a glasul și a zis: »Mare și nemărginită este puterea Domnului! Nici-când să nu ne punem împotriva voiei lui, ci totdeauna cu credință și dragoste să fim spre Dzeul nostru. Dela fața Lui nimenea nu se poate ascunde. El pretutindenea este — mântuind și miluind pe cei curați și credincioși«.

Cepii se lasă spre a servi de punți pentru anul viitor. De multe-ori fac chiar și struguri. Ei dar' trebuie îngrijiți, ca să nu producă coarde slăbănoage, ce n'au putere de producere. A 5-a coardă o tăiem la 1 sau 2 ochi, rezervă pentru cepi la anul viitor.

Coardele, ca să producă, trebuie să fie lemne de un an, crescute din coarde de 2—5 ani. Ramurile lăsate direct din buturugă produc rar.

E o credință, că dacă vița se tae mai sus, adică i-se lasă lemn mai mult, produce mai mulți struguri. Da! pentru anul întâiu, dar' pentru anul următor dă 'ndărăt.

Înțelepțește e să ai mai puțin și bun și în toți anii, decât odată mult și nu tocmai bun.

La tăiatul viei are multă rațiune și loveală proverbul bătrânesc: »lăcomia strică omenia«.

Buturele viței trebuie curățite de rădăcioarele, ce cresc la suprafața pământului, pentru a ajuta rădăcinile puternice, ce se înfig în josul pământului. Rădăcinile viței se afundă în pământ până la 2 m. și mai mult.

Arăcitul viei.

După tăere, vița trebuie arăcită. Arăcitul se face sau pe araci de lemn înfipti în pământ, sau (în grădini) pe pari uniți prin lănteți ori sîrmă sau pe boltă.

La o buturugă se pun 2 araci, unul lângă trupină și altul la extremitățile coardelor. Aracul de lângă trupină trebuie înfipt ca la 20 cm. mai departe de trupină, ca să nu atingă rădăcinile viței.

Vița se aplică pe araci în direcție oblică, formând un unghiu ascuțit cu pământul. Fiecare coardă se leagă de amândoi araci de tei sau ață deslănată, și nu tocmai strîns, ca să nu gătuiască coardele. O coardă se leagă mai spre pământ și alta mai în sus, așa ca între ele să fie o distanță de 20 cm. Aracii și coardele se așază în direcția rîndului, cum e plantată vița. Aracii se fixează bine în pământ, ca să nu se miște de vînt și să cază.

Așa am prins-o din limba înțeleaptă și cumpenită a bătrânilor, cari spun că și ei au auzit-o dela părinții lor.

Sibiiu, Faur 1903.

Pănuș.

S'asa vreau!...

— Anecdota. —

Un Țigan harnic minune,
Ba slăvit de satul tot,
Și cum nu, lucrând grădina
Chiar la domnul protopop.

Sapă astăzi, sapă mâne
Tot într'una — când nu sta,
Ba-mi știa el rînduiala
C'apoi doamna-l lăuda.

Da 'ntr'o bună dimineată
Sapă eară, tot într'una,
Când odată, eată-l domnu
Colea mai cu voia bună:

Pe lănteti și sîrmă vițele se leagă ca și pe araci: Legătura pe sîrmă se fie mult mai largă decît pe araci, căci sîrma fiind rotundă pătrunde cu multă ușurință coarda, o tae și cel mai mic vînt o frînge.

Pe bolte legăm ca și pe araci, cu deosebire, că unghiul format de punți cu pămîntul se fie mai larg, de oarece la vițele pe bolte se are în vedere nu numai rodul, dar' și umbra. Asemenea și tăetura viței de pe boltă se face mai în lung, așa că lemnul vechiu, pe care sînt punțile, poate fi lungit pînă la 50 cm, ear' punțile lungite pînă la 12 căpuși.

După-ce se arăcește vița, se sapă cu nădejde peste tot, adînc și mărunt, curățind din pămînt rădăcinile buruienilor și cornurile ce nu folosesc pămîntului.

Odată via săpată nu mai întrăm în ea fără treabă, căci se bătătorește pămîntul, se rup căpușile, se scutură florile, se frîng lăstarii și așa se perde rodul.

Pr. Gerotă.

Băncile populare germane

— Sistem Raiffeisen —

Fondul de rezervă. Capitalul indivizibil sau fondul filantropic al băncii.

Băncile Raiffeisen își adună încetul cu încetul un fond de rezervă, care împreună cu părțile sau cotizațiile depuse de membri, formează ceea-ce am numit »capitalul propriu al băncii«

Capitalul de rezervă al băncii se adună astfel:

Întreg câștigul net anual, rămas după ce banca a plătit dobînzile la capitalul strein luat de ea cu împrumut, se oprește pe seama băncii ca fond propriu indivizibil. Acest fond poartă numele deosebit de »fond de rezervă«*)

*) Deosebirea fondului propriu indivizibil în »fond de rezervă« și fond filantropic nu e făcută de Raiffeisen, ci a fost impusă ca o necesitate pentru a ocroti neîmpărțirea câștigului față cu legea băncilor germane, care prevedea numai fondul de rezervă și nu cruța în deajuns băncile lui Raiffeisen.

Deosebirea de nume nu reprezintă o deosebire reală în două a fondului propriu, el e unul și același, dar' se chiamă fond de rezervă cîtă vreme e mai mic de 15 mii de cor. și fond filantropic de aci înainte. Așa dar' unul ar fi copilăria, celalalt maturitatea aceluiasi fond propriu indivizibil. N. A.

al băncii pînă cînd a ajuns la înălțimea de 15 mii de cor. După ce a trecut de această sumă fondul propriu se numește »fond filantropic« sau capital de binefacere.

Sub acest nume se capitalizează câștigul net anual pînă cînd fondul propriu indivizibil al băncii a ajuns atît de mare, în cît poate înlătura întreg capitalul strein și e îndestulător pentru a răspunde cererilor de împrumut ale membrilor.

Cu cît crește fondul propriu, cu atît banca scade dobînzile la împrumuturile date membrilor.

Fondul propriu rămîne proprietate exclusivă a băncii, ca comunitate, ca tovarășie. Membrii în parte n'au absolut nici un drept asupra-i și nu pot pretinde să li se împartă, ci au drept să se folosească de el numai în comun, adecă numai cîtă vreme trăește banca.

El e al tuturor și al nici unuia: e indivizibil.

În cas de desmembrare a băncii, fondul ei indivizibil se depune cu dobîndă sau la Banca băncilor lui Raiffeisen, din Neuwied, sau la o bancă de-ale Statului și rămîne acolo pînă cînd se va fi întemeiat o nouă bancă în locul celei desființate și pe basa acelorași statute.

Atunci 'i se dă aceleia întreg; iar dacă s'ar întemeia mai multe bănci în același sat și pe baza acelorași statute, li se împarte de-opotrivă, dar' tot ca fond propriu indivizibil

Nu trebuie să uităm, că neîmpărțirea câștigului băncii între membrii ei nu-'i stînjenea pe aceștia în drepturile lor, căci câștigul nu se adună cu bani străini împrumutați pe garanția tuturor. Astfel fiind, ei au drept să se folosească de câștig numai cîtă vreme sînt laolaltă.

Pe de altă parte pentru micile lor părți, banca le plătește dividende hotărîte în procente anuale.

Și apoi ce mare folos ar fi dacă s'ar împărți, între 100—150 de membri un câștig anual de 2—3 sute de cor. bună-oară! Pe cîtă vreme, adunându-se an cu an acest câștig, se poate

aduna cu vremea un avut comun, ale cărui binefaceri nu se pot prețui.

Dar' se privim în treacăt cel puțin cele mai însemnate dintre foloasele, pe cari le aduce adunarea fondului propriu și neîmpărțirea lui:

1. Se împiedecă desmembrarea băncii. În adevăr cu greu se poate hotărî un membru să se retragă din bancă, cînd știe, că prin aceasta se lăpădă de un avut, în care și el are parte dacă rămîne membru.

Cu cît adunarea câștigului leagă pe membri de bancă, cu atît neîmpărțirea lui îi împiedecă de-a se retrage.

Dacă o bancă numai de-ar aduna câștigul fără să prevadă neîmpărțirea lui la desființare, ar fi amenințată în toată vremea să se desființeze, căci ce e mai ispititor ca banul!

Cînd membrii ar ști, că au un avut comun de cîteva mii de cor., pe care îl pot împărți, se nu se mai îndoiască nimeni, că banca aceea nu poate trăi decît pînă cînd acel avut a ajuns așa de mare, încît se poată naște pofta de a-l împărți.

Într'o bancă, care împarte câștigul la desființare, primejdia desființării e cu atît mai mare, cu cît crește fondul de împărțit; tocmai dimpotrivă stă lucrul la băncile, cari nu împart câștigul la desființare.

Aci, cu cît avutul comun e mai mare, cu atît e mai cu neputință ca membrii să se retragă cumva.

Din acest punct de vedere fondul de rezervă e cea mai puternică temelie a băncilor Raiffeisen și o adevărată ciumă pentru băncile Schulze-Delitzsch. Acestea din urmă împart fondul de rezervă cînd se desființează banca.

(Va urma).

Dela reuniunile noastre.

»Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei« stăruiește pentru realizarea unor lucruri din programul seu cel vast, și anume deocamdată dorește înființarea unui stabiliment de țesătorie cu răsboaie perfecționate, în care să se învețe a țese cît mai deservit.

Comitetul Reuniunii a început deja pregătirea lucrărilor pentru realizarea acestei idei, și în acest scop stimată d-nă presidentă Elena Hosszu-Longin cu dl secretar D. Ardeleanu au adresat zilele acestea cîtră mai multe doamne din comitat și din depărtări, un apel în care între altele face următoarea rugare, pe care o punem și noi la înima cetitorilor și cetitoarelor noastre, ca să lucreze pentru împlinirea ei. Apelul d-nei presidente zice:

»Reuniunea noastră intenționează a înființa un atelier, unde sub conducere sistematică și de specialitate să se realizeze o dorință și lipsă de mult simțită.

»Pentru a pute întrupa însă această idee avem lipsă de o bogată colecțiune de mustre, cari avîndu-le la atelier, să putem confecționa diferitele lucrări, cari vor fi menite a forma obiect de esport.

»Ne adresăm deci cîtră toate surorile noastre române din patrie cu

— Ce silești așa Culițo,
Precum ved ai asudat!?

»Nu-'i nimica, țucu-ți talpa
»Vreau — s'ajung la ce-am visat«.

— D'apoi ce-ai visat ian' spune?!

»Lucru mare, de minune«!

— D'apoi ian' spune-mi mai iute,
Că 'mpar'că nu-'s liniștit! —

»Auleo! pupa-te-aș dară, —

»Am visat c'am isprăvit...

»Domnu, par' că-mi zise atuncia

»Bravo! bravo! mări Culiță,

»Tot ești tu un căpitan.

»Ba mă chiamă cole-n casă

»Și m' așază pe divan«.

»D'auleo! atuncia doamna

»Ce mai masă ne 'ntindea,

»Ba ne-aduce o găscă friptă,

»Ș'apoi mîncă cît li vrea«.

»Sfinția ta aci cu mine

»Mai mîncă, și nu mîncă,

»Numai hop! faci o sărită —

»Și îmi așezi aci o litră«...

»Acum ține-te Culiță!!

»Mîncă, bea, te veselește

»Și cu domnu duhănește

»Tot tutun

»De hăl mai bun«.

— Hahaha!! aceea-i bine

Zic și eu că-i vis frumos,

Numai ian' trageți de seamă

Să nu-ți umble azi — pe 'ntors. —

»Ș'asa vreau țuca-ți-aș slova,

»Zeu că vreau prea bucuroș,

»Gătească dară domnu friptă

»Ș'atunci oi bea cu doamna litră«.

Măgăreiu, în 23 Feb. 1903.

Em. Suciu, inv.

rugarea ferbinte, să binevoiască a ne da ajutorul lor prețios, pentru-ca să putem realiza o idee, care cinste și folose mari este chieată a aduce neamului nostru românesc.

„E acum timpul, când Românele noastre dela țeară, ca tot atâtea albine sîrguincioase, scot adevărate juvaere din răsboiele și degetele lor măestre.

„Vă rugăm prea frumos să stăruim, ca aceste surori ale noastre să-și aducă aminte și de noi și să ne dăruiască câte un obiect cât de mic, dar' original, țesut sau cusut. Poate fi obiectul: față de perină, covor, măsuriță, cătrînță, desagi, ștergar etc., cu un cuvânt ori-ce lucrare aparținînd industriei de casă țărănești.

„Obiectele acestea, dăruite „Reuniunii fem. rom. din comitatul Hunedoarei“, vor forma proprietatea ei, iar numele generoaselor donatoare vor fi induse în registrele Reuniunii noastre, drept perpetuă recunoștință față de binefăcătoarele ei“.

SFATURI.

Contra urdinării la oi, câni, porci, cel mai bun leac e cafeaua făcută din ghindă de stejar. Prăjim ghinda în tigae, o sfrmim bine și ferbem două linguri din ea în 1/2 l. apă, jumătate o dăm oii dimineața, jumătate după amiază se înțelege, că răcită. Oaea bolnavă o ținem sub acoperiș, nu în ploae și noroiu.

Cafeaua aceasta e bună chiar și pentru copii, dacă au urdinare.

Ființe pe cari le omorîm deși ele ne fac bine. Pentru-ce să omorîm păianjenii, dacă îi găsim alt undeva decât în camerile de locuit, când ei ne fac un mare bine, căci urmăresc, prind și prăpădesc tot felul de muște, cari nu numai că ne supără prin bizițurile lor, dar' pot să molipsească pe cei sănătoși de boalele molipsitoare, cari ar bîntui prin vecinătate?

Pentru-ce să strivim cu piciorul pe frumosul greeruș auriu, pe care îl întâlnim prin grădinile noastre, când el duce răsboiul cel mai înverșunat contra omizilor, melcișorilor și cărăbușilor, cari sînt dușmanii cei mai neîndurați ai pomilor roditori și ai verdețurilor, a căror sădire am făcut-o cu destulă muncă?

Pentru-ce să prigonim cu atîta înverșunare șopîrla cea nevinovată și gușterul cel verzui și pe nedrept învinuit de a fi veninos, când aceste mici tiritoare ne sînt de mare folos prin aceea, că distrug viermișorii cei mai lacomi de plante, musculițele cele mai nesuferite și gîrgărițele cele mai stricătoare, ce se ascund printre frunzișoarele erburilor de pe cîmp sau ale plantelor cultivate de noi spre a le mânca?

Pentru-ce stricăm cuibul ciocăni-toarei și al pituliceii, când ele ne fac cea mai mare slujbă mîncînd urechelnițele, vermușii de sub scoarțele copacilor și ale pomilor și tot felul de gînganii stricătoare, pe care noi fără ajutorul lor, cu toată știința noastră, nu le am pute stîrpi?

Pentru-ce să împușcăm graurul, care își petrece viața puricînd pielea animalelor domestice din cirezi sau turme, de toate gînganiile, cari le sug sîngele sau le chinuesc cu neîndurare?

Știri economice, comerc., jurid., industr.

„Reuniunea Economică“ din Orăștie a împărțit între membrii sei în săptămîna trecută 640 altoi, mai numai meri pătuli, primii din școalele de pomi ale statului din Geoagiu și Turda, și vre-o 10 măji metrice de trifoiu ales (plombat oficios).

Zilele acestea îi vor sosi încă 700 pruni bistriți altoiți din școala de pomi dela Făgăraș, cari se împart membrilor pe lîngă același preț minimal de 14 cr. firul, altoi cari, cumpărați direct, nu se pot căpăta din 30—35—40 cr. unul. Așa că la fiecare altoiu membrii au căștig de câte 15—20 cr. pe lîngă că ajung a ave altoi frumos lucrate și crescuți, cari în anul al doilea deja dau roadă.

La fiecare chilogram de trifoiu, membrii cruță, față de prețul de prăvălie, la primii 10 chlgr. câte 17 cr. la chlgr, la ceilalți câte 7 cr. La cele 15 măji de trifoiu, ce a procurat Reuniunea, a făcut membrilor sei o cruțare de 120 până la 130 fl.

Mandatele postale. In sensul regulamentelor de postă, în rubrica banilor, la asemnate locul rămas gol după inducerea sumei, trebuie umplut cu trăsături de condei. Cu toate aceste atît oficiile, cari primesc cît și acelea care plătesc banii, de regulă nu țin cont de acest ordin și așa statul de multe ori a suferit pagube. Ministrul de comerț a dat acum o severă îndrumare oficiilor postale, ca pe viitor să observe strict aceasta ordinațiune și îndeosebi oficiile, cari primesc asemnate, sînt îndrumate a respinge astfel de asemnate, pe cari trimițătorul banilor nu a tras peste locul rămas gol după introducerea sumei.

Tirgul de vite din Blaj se va ține în 1 și 2 Aprilie cîl. nou

„Voileana“, cassă de economii, societate pe acțiuni în Voila (comit. Făgărașului). Sub firma aceasta este a se înființa o nouă bancă românească cu capital social până la cor. 60.000 — împărțit în acțiuni à cor. 100. —.

Valoarea diplomei învățătorești. În ședința publică dela 15 Oct. 1902 sub Nr. 1639—1902, judecătoria administrativă (Közigazgatási bíróság) din Budapesta, a adus un conclud foarte interesant pentru învățători.

In un oraș au ales adecă de cassar pe un individ, care avea diploma de învățător. In contra acestei alegeri s'a făcut recurs la judecătoria administrativă, care în afaceri administrative avea să judece, ca for de a III. instanță. Aceasta a respins protestul. In motivare se spune, că în sensul §. 18 din Articulul de lege dela 1868, pentru postul de cassar sînt cualificați nu numai cei-ce au terminat gimnasiul sau școala reală și cei-ce au obținut diploma de învățător. De oare-ce, după ordinul Ministrului de finanțe Nr. 1889 din anul 1882 și al ministrului de culte și instrunțiune publică de sub Nr. 37.496—1882, — „absolvarea cursurilor pedagogice este de a se considera cel puțin de aceeași valoare cu terminarea gimnasiului sau a școalei reale și cu depunerea examenului de maturitate“.

Noul tarif pe zone. După cum se știe cu 1 Ian. a. c. s'a publicat un nou tarif pe zone. Călătoria poate fi întreruptă cu ori-ce bilet odată în 24 ore, numai întreruperea trebuie anunțată numai decât la șeful stațiunii.

Băncile din Austria. În Austria își are fie-care comună mai de dai Doamne banca ei. Venitele acestor bănci nu intră însă în punga acțonarilor, ci se folosesc numai și numai pentru instituțiuni culturale și economice în comuna aceasta. La noi pot face lucrul acesta băncile Raiffeisen, de cari ar trebui să fie în fiecare sat românesc

Dela băncile noastre. „Bistrițana“, în Bistrița. Profit curat de Cor. 18,517.—, depuneri spre fructificare cor. 642,174 —, reserve cor. 103,142.—, fondul de pensiune cor. 29,646 —.

„Bocșana“, în Bocșa-montană. Depozite spre fructificare cor. 229,729.—, fondul de rezervă cor. 26,024.—, profit curat cor. 11,193.—.

„Dunăreana“, în Timiș-Cuvin. Fondul de rezervă cor. 3000.—, profitul curat cor. 7401.45.

„Economia“, în Lugos. Capital social cor. 87751.—, depozite spre fructificare cor. 119367.—, rezervă cor. 13143.—, profit curat cor. 7260.—.

„Gavosdiana“, în Gavosdia. Cap. social cor 5629.—, depozite spre fructificare cor. 2340.—, fond de rezervă cor. 951.—, profitul curat 518.95.

„Hațegana“, în Hațeg. Depozite spre fructificare cor. 379921.—, reservele cor. 13.262.—, profit net cor. 27,230.—.

„Nădlăcana“, în Nădlac. Deposit spre fructificare cor. 153.000.—, fondul de rezervă cor. 8862.—, profit curat cor. 9103 —.

„Oraviciiana“, în Oravița. Deposit spre fructificare cor. 1347.791.—, rezervă cor. 191.731.—, fondul de pensiune cor. 5886.—, profit curat cor 39.261.—.

„Plugarul“, în Săcădate. Profit curat cor. 211888, deposit spre fructificare cor. 32.148.—.

„Schintea“, în Tăure. Depozite spre fructificare cor 17964.—, reserve cor. 4146 —, profitul curat cor. 2387.—.

FELURIME.

Otrăvuri mortale pentru om, nevătămătoare pentru animale. Căcuta, care a pricinuit moartea filosofului grec Socrate, e mîncată fără nici o vătămă de capre.

Broasca rîioasă înghite cîtățimi enorme de acidu prusic fără să-și pese.

Iepurile de casă s'ar pute hrăni la nevoie cu mîtrăgună, iar porumbelului îi place fumul de opiu, care nu-î pricinuește nici un fel de turburare.

D-rul Pellet semnalează cazul unei cățele obișnuită de el din vîrsta cea mai fragedă de a lua în fiecare zi un absint și 2 pîhărele de Armagnac. Animalul n'a fost lovit de cît de amnesie.

Alte experiențe făcute cu câinii au îngăduit să se descopere mai multe ciudățenii, nu mai puțin curioase. Efectele mercurului, mai ales la căne, sînt cu totul diferite de cele constatate la om.

CRONICĂ.

Episcop la Oradea-mare. După cum află „Keleti Értésítő” de Luni din isvor pretins pe deplin sigur, Monarchul a numit episcop la Oradea-mare pe episcopul Lugojului, Dumitru Radu. Numirea se va publica în curând în foaia oficială. La Lugoj va fi numit Vasile Hosszu, canonic în Blaj.

Pentru societatea română „Vulturul” din Pittsburg (America) ni-au trimis până acum cărți următorii: Vasile Stemurean, prepar. c. IV. Caransebeș 1 op. W. Krafft, librar, Sibiu, 5 opuri; Ioan Bochiș, preot în Borza 2 op. în câte 3 esempl., Ioan Baciș mai multe broșuri din „Revista ilustrată”, „Foia poporală”, „Transilvania” și „Revista ilustrată enciclopedică” și încă 3 broșuri. Mai mulți elevi din seminarul gr. or. din Sibiu, dorind a contribui de acum încă la cultivarea poporului român, s-au angajat să copieze mai multe melodii naționale, cari încă se vor trimite pentru corul, ce îl înființează membrii societății numite.

Imnul poporal. Un scriitor maghiar — poate e Jidov — a scris o piesă teatrală, intitulată „A Gotterhalte” adică imnul poporal (Doamne ține și proteje). Piesa aceasta s'a reprezentat de multe ori într'un teatru din Budapesta. De câte ori cânta musica melodia imnului poporal, care nouă Românilor ne e scump și sfânt, pentru-că e al Domnitorului nostru, publicul începea să urle, să fluere și să strige: „Jos cu cântecul hîngerului!” „Jos cu armata comună!” „Jos cu melodia asta drăcească!” Și credeți, că li s'a întâmplat ceva? De unde!

Jertfa beției. Locuitorul Toma Gașpar din Boldur a venit în 16 Martie la Lugoj. Terminându-și afacerile a intrat în birtul lui Körösy, unde s'a jucat cu alți oaspeți cărți și a beut rachiu. Observând el mai târziu, că alcoolul i s'a suit în cap, a plecat. Dimineața s'a deșteptat pe țermul Timișului. Căutând în buzunar, vîzîu că i lipsește banii în sumă de 120 coroane. A făcut arătare la poliție. Poliția a constatat, că banii lui Gașpar i-au furat Cristof Czeringa și Arpad Nobavicska. Aceștia vîzînd pe Gașpar beat pe stradă, i-au culecat și i-au scos banii din buzunar. Czeringa a și recunoscut totul.

Siorul lui Attila. Un țaran din Șiria a aflat lângă riul Drava un sioru de bronz și lângă el o piatră, pe care stă scris numele Attila. Țaranul pretinde pentru sioru, dacă în adevăr e al regelui Hunilor, 20.000 coroane. S'au început cercetările în această privință, cari au dovedit, că nu e siorul lui Attila.

Condamnat pentru agitație. Tribunalul din Brașov a condamnat în 20 Martie n. pe culegătorul de litere Drăghici la o lună închisoare de stat și 100 coroane pedeapsă în bani, pentru că ar fi strigat la o ocaziune: „Trăiască Românii, crepe Ungurii”. Condamnatul a anunțat recurs.

Al 35-lea. Casuarialul „Reuniunii” române de înmormântare din Sibiu a sosit zilele acestea ajutorul statutar moștenitorilor legali ai răposatului George Simion, fost crâșnic al bisericii din suburbiul Iosefin și membru al amintitei Reuniuni.

Acesta este al 35-lea caz de moarte în sinul Reuniunii noastre de înmormântare.

Bătaia lui D-zeu. În Dedra (Deutsch-Zepling) omorîse înainte de asta cu câțiva ani M. Götterd un om, lovindu-l în cap cu clestele. După cum ni se scrie acum i l-a ajuns și pe el bătaia lui D-zeu căci zilele trecute l-a omorît ginerele sau cu aceeași unealtă.

Necrolog. Maria vîd. G. Imbăruș, n. Pasău, a răposat în etate de 71 ani. A fost mama expeditorului dela ziarul nostru. Odihnească în pace!

† **Ana Marcu** născ. Banciu, vîduvă de mai mulți ani și locuitoare în Sibiu, suburbiul Iosefin, a răposat Duminecă în 22 Martie n., în etate de 95 ani. Răposata a fost mama pardositorului român Iosif Marcu din Sibiu.

Asentările amînate. În urma obstrucției din parlament, asentările au fost de nouă amînate, — fixându-se termenul între 4 Maiu și 20 Iunie st. n.

Fecunditate estera - ordinară. Doamna Diclescu din Craiova a dat naștere zilele acestea la al 22-lea copil și ce e mai curios, toți copiii îi trăiesc și sînt de omai. De oarece părechea Diclescu este încă tină — bărbatul de 47, femeia de 38 — se speră, că numărul copiilor se va mai sporî.

Demonstrațiuni și bătaia sîngerose în Budapesta. Vineri vîd tinerimea universitară soviniștă din Budapesta s'arbeze ziua morții lui Lud. Kossuth, au aranjat demonstrațiuni scandaloase pe străzile Budapestei. Ei au pretins să se arboreze la universitate, teatre etc. stindarde de doliu. După amiază mii de studenți s'au dus în corpore la mormîntul lui Kossuth. Poliția a intervenit să facă ordine. Studenții s'au luat la bătaia cu poliția. Mulți poliști și studenți au fost răniți greu. Studenții au aruncat în poliști cu pietri și cărți buni. Pe stradă se observau la tot pasul picături de sînge. Au suferit răni grele 15 viziști, 21 studenți și numeroși poliști. Căpitanul orașenesc Boda în urma rănilor primite a căzut jos leșinat în odaia ministrului Széll, unde se duse să facă raport despre ciocnirile studenților cu poliția. Liniștea după la 11 ore noaptea s'a restabilit. Au fost arestate 41 persoane, în mare parte studenți universitari. Sămbătă a fost în dietă un mare scandal în urma înțimplărilor de Vineri.

Di Vasile E. Moldovan, redactor la „Tribuna”, care a tipărit în vara trecută un frumos roman cu numele „Măscor” primit din partea publicului cu multă plăcere, a tipărit acum un roman — o povestire frumoasă cu titlul „Dugmănie”, care e scris în limba poporală românească și povesteste fapte din viața lui Dăian, a povestitorului haiduc dela granița Ardealului. Cartea asta mare, de 110 pagini, tipărită frumos, se poate procura la librăria noastră în Sibiu, cu 1 coroană. Tuturora, cari cetează bucură românește, le recomandăm cartea asta.

Săcuii și Românii. Cetim în „Magyar P.” din Cluj: Românii din Sarmagul-mare privesc încă tot chiorși la coloniștii săcui și profită de ori-ce ocaziune, spre a-și arăta antipatia. În primăvara anului trecut șase flăcăi români au atacat pe Szakolezi Jozsef și câțiva soți ai lui și strigînd: „Dăși în Unguri, până mai suflă” i-au bătut crâncen. Doi feciori ai lui Szakolezi și nevasta lui au sîrit în ajutorul părintelui respective soțului, dar Românii și pe aceștia i-au bătut. Tribunalul din Cluj i-a condamnat mai alaltăieri pe toți șase la câte 4 luni închisoare.

Nu lucrați Dumineca. În comuna Poiana situată în depărtare egală de Alba-Iulia și Zlatna patru Italiani lucrători în baia de minere de lângă drumul ferat au făcut în Dumineca din 2/15 Martie a. o. o gaură în stîncă de peatră, pe care voiau a o sfărma. Luni dimineața vîind a pune cartușele de dinamit în gaură, care era prea strîmtă apăsînd unui din lucrători prea tare cu parul de fer, cartușul a explodat omorîndu-l pe toți patru, mutilîndu-l în mod oribil. Pe unul i-a lăsat turtă de un stînc de peatră în mărimea unei case, care s'a prăbușit pe el. Celui, care afunda cartușul, i-a pătruns parul de fer prin gură și a eșit prin ceafă cu o putere așa de mare, că la o depărtare însemnată a intrat în pămînt, încît nu s'a mai aflat. Pe ceilalți doi i-a mutilat oribil sfărîmîndu-i în zeci de bucăți. Oamenii țin cu capul, că nefericirea provine din nerespectarea sfîntei Dumineci.

Nenorocire pe calea ferată. Seara la 6 ore pleacă din Seghedin un tren spre Carlova. De ună zi s'a întîmplat, că între stația din Cenad și Ráké s'a ivit înaintea acestui tren o căruță, în care se afla un singur om. Căruța, caii și omul din căruță au ajuns sub roțile trenului. Căruța s'a nimicit total, caii și omul au fost striviți și omorîți. Trenul a decrailat. Numele nefericitului om călcat de tren până acum nu se știe.

Nou doctor român. Dl. Corneliu Rusu a fost promovat în 14 Martie n. la universitatea din Cluj doctor în științele juridice. Felicitări!

Conferența dlui B. P. Hajdeu. Bătrînul și învățatul academician B. P. Hajdeu a ținut Vineri la Academia română o conferență, în care a schițat caracterul femeii române în propria sa soție Iulia, răposată în anul trecut. Dl. Hajdeu a spus, că răposata sa soție era fiică de Moși din Munții Apuseni, pe care a cunoscut-o încă de la 1865. Au trăit împreună foarte fericiti, deși aproape în fiecare lună trebuia să se certe odată. Dar se împăcau iară, căci dînsa îi ierta avînd încredere într'însul, că e mare patriot. Conferențiarul își aduce pe soția sa ca exemplu și zice, că *Românul, care ia de nevastă pe o străină*, nu poate să-și iubească neamul. După aceea vorbește de fiică sa, pe care o cheamă Iulă și care fu răpită atât de curînd între cei vii. Dînsul s'arbează amintirea amîndurora la 15 Iulie. În sfîrșit aduce la cunoștința Academiei, că face castelul sau din Cămpina donație Academiei, ca să servească ca loc de vilegeatură pentru membrii ei. Deasemenea își lasă Academiei bogata sa bibliotecă și colecția sa de valoroase documente.

Un elev căsătorit. Ilie Petrescu, elev în cl. VI. dela liceul real din Craiova, care a ajuns dealtmintrelea la etatea de 20 ani, s'a căsătorit. Profesorilor li s'a părut lucrul necuviincios și după o judecată matură l-au osîndit la eliminarea dela liceu pentru — imoralitate. Petrescu a recurat la ministrul de instrucție, care a nimicit sentința, pentru-că căsătoria nu poate fi privită de imoralitate, chiar s'evîrgită fiind de un elev, dealtmintrelea matur. Ce ispravă va face Petrescu lângă nevasta lui cu studiul, e întrebare.

Foametea Burilor. Vești triste sosesc pe fie-care zi din Transvaal. Miseria acolo este la culme. De câți va ani domnește o secetă îngrozitoare. Printre vite bîntue numeroase boale. Cei mai mulți cățări și asini cumpărați de guvern au murit. Viitorul economic al Transvaalului se arată foarte întunecat.

Stricarea moravurilor. E veche plângerea, că parte mare din fetele, cari vin dela sate ca servitoare la oraș, se strică cu totul. Fără pic de rușine se aruncă în brațele fărâdelegii și unele ajung să facă chiar și crime, ca să se scape de rușine. În săptămâna aceasta a fost prinsă fata (?) E. Olt. din Sl., fiind prepusă, că 'și-a ucis copilul de curând născut. În umblătoarea dela casa stăpânului ei a fost aflată nevino-vată ființă moartă. Ticăloasa mamă e deocamdată în spital.

Ucis de un cal. În Nucet a căzut băiatul de 11 ani Nicolae Mazpotan de pe cal, când venia dela câmp, rămânând însă aninat cu piciorul în seară. Calul 'l-a zdrobit.

Social-democrația. Din Șepreș (Ungaria) primim azi o scrisoare dela niște Români creștini, cari ne spun, »că în țeara noastră, Ungaria, se află o lege nouă, social-democrația, care laudată-i pentru binele poporului apăsător și sărac, dar' și noi săraci suntem, și cel flămând după pâine aleargă«. Ne mai spun, că întreaga comună e dată pe legea aceea, întrebându-ne, că ce e. În numărul viitor vom vorbi mai pe larg despre social-democrație, de data asta le spunem numai atâta: social democrația de astăzi e în mâna Jidanilor. Românul creștin n'are ce căuta în societatea lor!

Sărbătoare de mineri. Precum cetim în »Hunyadvármegye«, bășii dela minele din Băița lângă Deva au sărbătorit în 22 Martie c. st. n. pe patronul minelor din acel ținut. Această sărbătoare a fost mai înălțătoare în anul acesta prin aceea, că căpitanul de mine reg. ung. G. de Oelberg a predat d-nului Avram Stancu, Obersteiger, crucea de argint pentru merite acordată de M. S. pentru serviciile lui bune și credincioase săvârșite la aceste mine în timp de 50 ani. Posesorul acestor mine este d-nul I. F. Zeibig, director de bancă în Sibiu, ear' lucrătorii sunt aproape în totalitate Români. Înainte de a veni aceste mine în posesiunea domnului Zeibig, erau un teren părăginit, ear' astăzi ele se consideră între minele cele mai rentabile și mai înfloritoare din jur.

Foc. Ni se scrie din Șoimușul-român: În 17 Febr. pe la orele 7—8 s'a iscat un foc mare, aprinzându-se o șură a unui Jidan din loc. Se crede că focul a fost pus. Tăciunaru nu e descoperit. Mulțumită oamenilor, căci au fost toți pe acasă, precum și timpului liniștit, căci focul în grabă s'a stins. Notez, că pe când noi toți fugeam și căram apă, evlaviosul Jidan aprinzându-'și luminile își petrecea timpul în rugăciuni. Ce să și facă? E. T. Libeg.

O bandă de hoți prinsă. În Secudvar (Arad) s'a descoperit o mare bandă de hoți, care fura bucate dela proprietarii din împrejurime. Gendarmeria a prins până acum 18 membri.

De-ale vânătorilor. Brănișterul M. Friehn din Ciznădie (l. Sibiu) a plecat cu un prieten la vânat de mistreți. Amândoi au dat de un mascor puternic, în care 'și-au descărcat puștile. Crezând că porcul e mort, s'au apropiat de el; atunci s'a ridicat de-odată și 'i-a spințecot codreanului pulpa așă de rău, încât a trebuit să-'l aducă la spital, unde au trebuit să-'i taie piciorul, căci căpătase cangrenă (brană).

A fost înhățat de gendarmi zilele acestea pantofarul Schneider, de naștere din Saschiz, care a pus pe șinile dela tren niște pietri. La întrebarea, că ce a vrut cu fapta aceasta, a răspuns că ar fi dorit să oprească trenul. El a fost dat pe mâna procurorului.

Bani falși s'au ivit eară. Sunt fiorini cu anul 1884 și piese de 5 coroane ungurești cu anul 1900. Falsificatele sunt din argint de Britania, mai ușoare ca banii veritabili și dau un sunet surd.

A furat dela bărbat. Pavel Neagu din Pian n'o ducea prea bine cu nevastă-sa, care-'l părăsea de multe ori, dar' eară se întorcea acasă. Pe urmă s'atul de hărâelile zilnice, s'a hotărât să plece la America. Spre scopul acesta 'și-a adunat cu multe sudori 300 cor. Mirarea nu 'i-a fost mică, când într-o dimineață se trezește fără nevastă și fără bani. Nevasta, ca nevasta, dar' perderea banilor 'l-a supărat rău. Se zice, că femeia a fugit la America, alții spun, că s'a năimit servitoare în Cluj. Bărbatul a făcut arătare la judecătorie.

Hymen. Din Mehadia ni se scrie, că văduvul Todose Jurjănescu din Timiș-Slatina s'a căsătorit în 19 c. cu văduva Maria Adamescu din Mehadia.

DELA „REUNIUNEA ROMANĂ DE AGRICULTURĂ DIN COMITATUL SIBIULUI“.

(Impărțirea semințelor de nutreț.)

În gedința sa ținută la data de jos, comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu«, considerând cele 93 cereri înaintate, a împărțit între membrii petenti în mod gratuit în total 80 chlgr. semințe de trifoiu, 23¹/₂ chlgr. semințe de năp de nutreț și 18 chlgr. semințe de lufarnă, cum și ceară și cuțite de altoit în valoare de cor. 200 și anume:

A. Semințe de trifoiu.

Aron Flucug, paroch, Săcel, Vasile Suciu, paroch, Topârcea, Ioan Hanzu, paroch, Cacova, Nicolae Schiau, notar pens., Topârcea, Vasile Cărpinișan, inv. Răhău, Ioan Stănuț, proprietar, Ilimbav, Ioan Bunea, not. pens., Tilișca, Nicolae Joandrea, osp., Candid Popa, inv., Sibiu, Nicolae Hinta, paroch, Sebeșel, Toma Doicea, paroch, Sebeșel-inf., Ioachim Munteanu, paroch, Gărarului, Nicolae Ivan, as. cons., Sibiu. Teodor Neaga, par. Bungard, Teodor Masca, ec., Slimnic, Iacob Hodoș, ec. Aciliu, Mihail Ittu, silvicultor, Seliște, Vasile Crișan, notar, Cornășel. La fiecare câte 1¹/₂ chlgr. Nicolae Șureanu, paroch, Rușcior, Ioan Mateiu, paroch, Comuna bisericăscă, Sebeșel-sup., Demetriu Săcărea, inv. pens., Sebeșel-sup., Ioan Troancă, inv. pens., Moise Popp, ec., ambii din Ludoșul-mare, Demetriu Oștitan, inv., Apoldul-rom., Comuna bisericăscă, Apoldul-rom., Valeriu Florian, paroch, Racovița, Comuna bisericăscă, Racovița, Traian Florian, funcț. de bancă, Brașov, Ioan Fruma, inv. pens., Ioan Natanail, nr. 11, Toma Boborodea, nr. 59, Iordan Rociu, nr. 53, Nicolae Băcilă, nr. 1, toți economi, Nicolae Radu, nr. 158, presidentul Raiffeisenului, Ioan Demian, cand. de preot, Ioan Olariu, inv., toți din Nucet; Nicolae Moldovan, protopresb., Nocrich; Ioan A. Bena, paroch, Savu Florea, propr. și Nicolae G. Popa, propr., toți din Pianul-inferior. Comuna politică Vale, Sabin Savu, not. Comuna bisericăscă Vale, George Ittu, paroch, Vale. Comuna politică Sebeșel-sup., Gerasim Cărpinișan, notar, Ioan N. Floca, paroch, Răhău; Ioan Maxim, propr., Vasile Maxim, paroch, Ioan Căndea, protopresb., toți din Avrigh, Ilie

Iosof, paroch, Comuna bisericăscă, Galeș, Ioan Bucur, inv. pens., Lanerăm, Dr. Ilie Beu, medic, Sibiu, Ioan Beu, primar, Iacob Beu, propr., ambii din Apoldul-rom., Vasile Iuga, George Bratu, ambii economi, Valeriu Milea, notar, Stefan Bratu, ec., Ioan Bratu, inv. dir., Petru Iuga, paroch, Petru Iuga, preot, toți din Tilișca, Ioan Druhora, paroch, Boița, Comuna bisericăscă, Poplaca, Coman Baca, par. Poplaca, Nicolae Iosif, inv., Aciliu, Ilie Popp, paroch, Ilie Popp, propr., ambii din Ludoș, Demetriu Lăpădat, dir. școl., Seliște. La fiecare câte 1 chlgr.

B) Semințe de năp de nutreț.

Ilie Tănase, învățător, Ludoș, Iosif Joandrea, ospătar, Sibiu, Nicolae Opreș, paroch, Șura-mare. La fiecare câte 1¹/₂ chlgr. Comuna bisericăscă, Sibiel, Ioan Troancă, inv., Ludoș, Antoniu Gherman, propr. Aciliu, Aron Serb, preot, Ioan Serb, paroch, ambii din Poiana. La fiecare câte 1 chlgr. Demetriu Săcărea, inv. pens., Sebeșel-sup., Moise Popp, propr. Ludoș, Demetriu Orăștean, învățător, Apoldul-român, Comuna bisericăscă Apoldul-român, Valeriu Florian, paroch, Racovița, D. A. Mosora, inv. Seliște, Ioan Olariu, inv. Nucet, Demetriu Băilă, inv. pens., Șura-mare, Comuna bisericăscă Șura-mare, Nicolae Moldovan, protopresb., Nocrich, Ioan A. Bena, paroch, Savu Florea, ec., Nicolae G. Popa, propr., toți din Pianul-inf., Sabin Savu, notar, Vale, Gerasim Cărpinișan, notar, Nicolae Joandrea, ospătar Sibiu, Ioan Maxim, proprietar, Vasile Maxim, paroch, Ioan Căndea, protop., toți din Avrigh, Nicolae Todoran, jun. ec., Pianul-inf., Ioan Petrișor, paroch, Alțina, Stefan Bratu, econom, Ioan Bratu, dir. școl., Tilișca Coman Baca, paroch, Poplaca, Ilie Pop, paroch, Ilie Pop, proprietar, ambii din Ludoș, Demetriu Lăpădat, director școlar, Seliște, Ioan Druhora, paroch Boița. La fiecare câte 1¹/₂ chlgr.

C) Semințe de lufarnă.

Petru Moga, măiestru franzelar, Sibiu, 2 chlgr., Nicolae Cărpinișan, paroch, Răhău, Vasile Blaga, inv. Lanerăm. La fiecare câte 1¹/₂ chlgr. D. A. Mosora, inv. Seliște, Comuna politică Bendorf, Nicolae Gavrea, paroch, Bendorf, Comuna bisericăscă Șura-mare, Demetriu Băilă, învățător pensionat, Șura-mare, Nicolae Todoran, jun. ec., Pianul-infer., Ioan N. Floca, paroch, Răhău, Simion Rodean, econom, Tilișca, Nicolae Iosif, inv., Antoniu Gherman, propr., ambii din Aciliu, Ilie Popp, propr. Ludoș. La fiecare câte 1 chlgr. Comuna politică Vale, Sabin Savu, not., Vale, Gerasim Cărpinișan, notar, Răhău, Ioan Bucur, inv. pens., Lanerăm. La fiecare câte 1¹/₂ chlgr.

D) Ceară de altoit și unelte economice.

Comuna bisericăscă Sibiel, Comuna bisericăscă Laz, Alexandru Vlad, paroch Mag, Ioan Hanzu, inv. Cacova. La fiecare câte 1 cutie de 125 gr. ceară fluidă de altoit. Comuna bisericăscă Cacova, Comuna bisericăscă Laz, Alexandru Vlad, paroch, Mag. La fiecare câte un cuțit de altoit.

Membrii împărțiți sunt rugați a separa la sămănat sămănța primită și a nu o mesteca cu eventuala sămănță procurată dela firmă neacreditată și în fine a ne face la timpul seu raport cât mai

amănunțit despre modul de purcedere la cultura acestor plante, cum și despre rezultatul recoltei.

Din ședința comitetului central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu« ținută la 24 Martie n. 1903.

Dem. Comșa, V. Tordășianu,
preș. secretar.

Curs de altoit pomi în Orlat. Invitare.

Subscrierul comitet central va ține **Duminecă la 16/29 Martie** c. în comuna Orlat obicinuitul curs de altoit pomi

După ce din acest privilegiu, pe lângă că se vor da instrucțiuni teoretice și practice despre altoire și oesalaltă cultură a pomilor, se vor tracta și alte chestiuni de interes general economic, — ne luăm vlea a invita la această lucrare folositoare pe toți membrii și spriginitorii reuniunii noastre.

Marti în 31 Martie n. c. orele 11 a. m. **împărțirea de pădureți.** Se vor împărți membrilor și școalelor de pomi 15 mii pădureți în mod gratuit (Impărțirea se face la locuința dlui pres. D. Comșa (str. Crucii nr. 7)

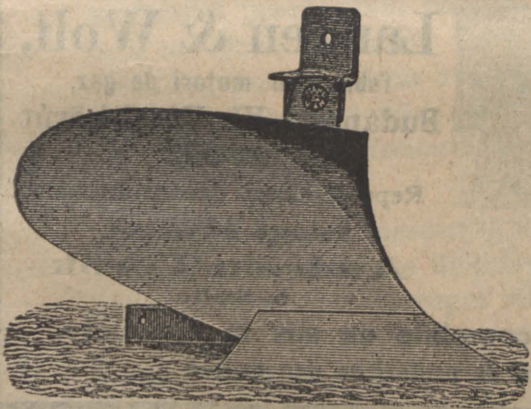
Sibiu, 25 Martie n. 1903.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu«.

Dem. Comșa, Vic. Tordășianu,
președinte. secretar.

Din cauza lipsei de spațiu
Posta redacțiunii și administra-
țiunii se amână pe nrul viitor.

Pentru redacție și editură responsabil: **Victor Lazăr**
Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni **Iosif Marschall.**

Fer de plug „Bacska“

1st buc. dimpreună cu un vîrf de rezervă oor. 12.90.

La cumpărare de cel puțin 5 buc. se trimit franco de-adreptul dela fabrică la ori-ce stațiune a căilor ferate.

Tot felul de mașini și unelte pentru cultura grădinii și a câmpului.

Tulumbe și stropitori de grădină. Stropitori de peronospora cor. 20—.

Traverse, mușama de astfalt pentru coperisuri, plăci de izolare, ciment de Portlandt, ciment de Roman, țeseturi de trestie pentru stucătură, cărbuni de peatră, Koks.

Instrumente pentru toate trebuințele.

Garnituri pentru clădiri, vase de casă și bucatărie.

Carol F. Jickeli,
Sibiu.

Ori-ce econoamă

se poate felicita, dacă considerând sănătatea, cruțarea și gustul cel bun folosește cafeaua Kneipp de maltă a lui Kathreiner.

Rugare: La cumpărare se nu se ceară simplu »cafea de maltă«, ci anume numai cafeaua Kneipp de maltă — a lui Kathreiner — și se se primească numai în pachetele originale, a căror icoană e aici alăturată.

STANDARD

Societate pentru asigurarea vieții, Edinburg-Englitera.

Fondată la 1825.

Filiala pentru Ungaria:

Budapest, IV., Kossuth Lajos uteza nr. 4 (Standard Palais).

Venitul anual K 32,000.000

Câștig împărțit „ 170.000 000

Avere „ 260.000.000

Plătit pentru casuri de mörte „ 520.000 000

Avantaje deosebite ale Polițelor-Standard:

Siguranța absolută. — Premii moderate. — Polițe universale. — Polițele sînt valabile și la întărzierea plății premiilor. — Capitalisare și fixat înainte valoarea răscumpărării. — Neatacabilă. — În cas de moarte se plătește capitalul dacă polița este de un an. — Asigurare liberă de resbel pentru cei obligați la gloate.

Prospecte la cerere se trimit gratis.

Agentura principală:

Victor Dressnandt, Sibiu,
Strada Poplăcii 3.

„Cassa de păstrare în Mercurea“

societate pe acții,

acoardă

împrumuturi hipotecare

dela suma de **5000 cor.** în sus cu **7% interese**, fără a reflecta la proviziune, la spesele de manipulare și de scris.

8 9—12

Mercurea, la 1 Ianuarie 1903.

Diracțiunea.

Doi băieți

se primesc pe învățatură în franzelăria lui

Petru Moga, 26 2—2

Sibiu, strada Urezului nr. 27.

Un vier

soiul **Mangoliță**, provăzut cu certificat, se află de **vânzare** la **Ioan Danilă Bobeș** în **Bolța** nr. 341, u. p. Talmács.

27 1—1

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrein bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterea Șulutin.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sânt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„**Tipografia**“,

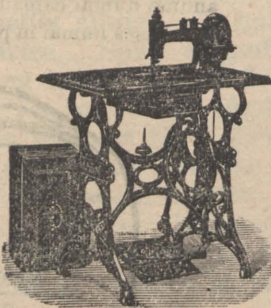
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Gustav Dürr.

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,

Sibiu. Piața-mare nr. 19.

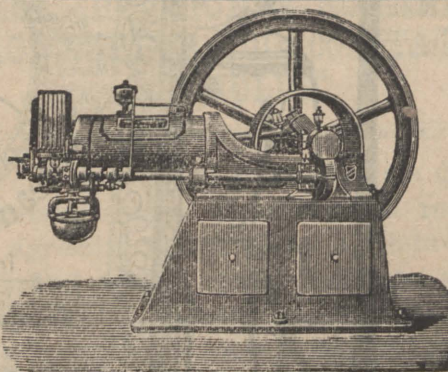
Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

8 11—

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

— **Seider & Naumann, G. M. Pfaff.** —

Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sânt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată delamine dau 5 ani garanție.

De însemnătate pentru morari și toate celelalte ramuri de industrie!

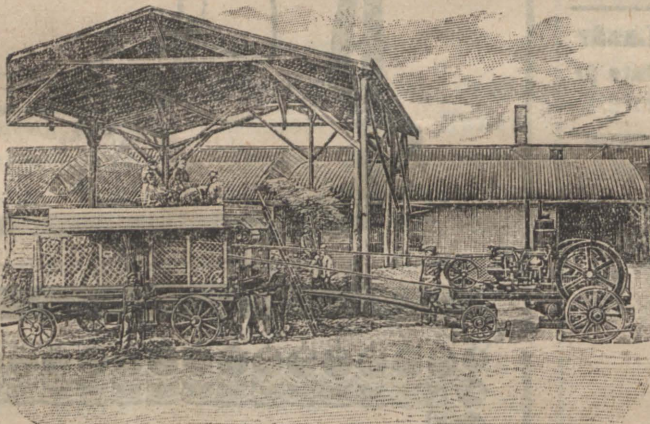
De însemnătate pentru proprietari și economi!

Locomobile de petroliu „OTTO“

cea mai ieftină și mai bună putere motrice pentru îmblătire

Fără mașinist și fără pericol de foc!!

Motor Original „OTTO“ de petroliu,

renumit pentru simplitatea sa, ieftinătatea cu care se poate mîna, mînarea ușoară, siguranța folosirii.

Langen & Wolf,

fabrică de motori de gaz,

Budapesta VI. Váci-körút nr. 59.

Representanța pentru Ardeal:

Fabrica de mașini

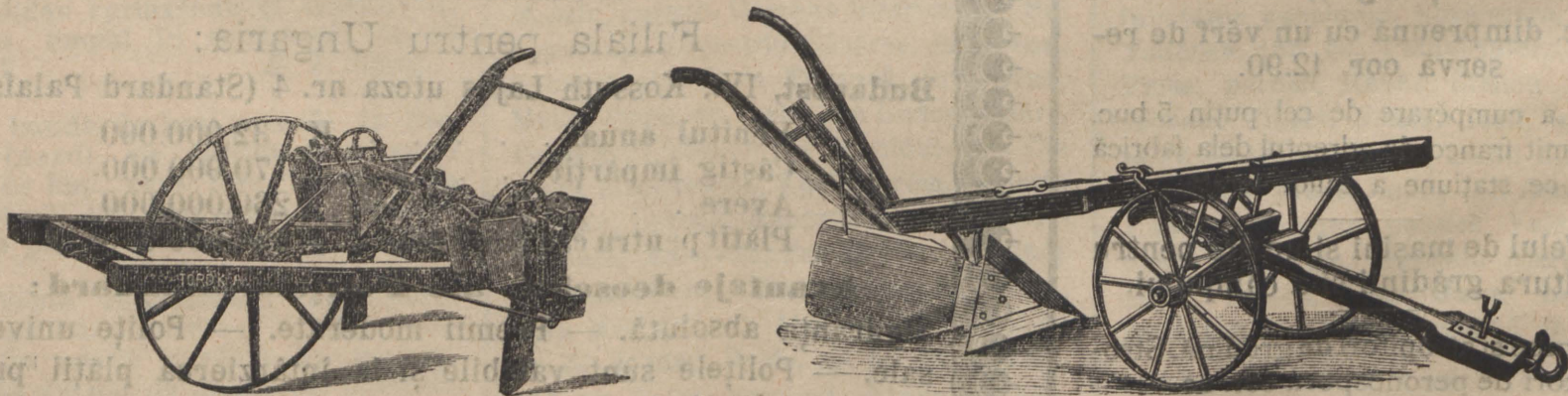
Andreiu Török

în Sibiu.

Acolo se pot vedea și motori și locomobile de sus în activitate.

Informațiuni, planuri și preliminare de prețuri se dau gratuit.

10 2—12

Spre știință!

Cine are trebuință de un plug escelent, grapă, mașină de sămănat cucuruz, plug de săpat sau alte mașini pentru economie se se adreseze cu toată încrederea către firma de jos și se ceară **cataloage ilustrate** de prețuri și condițiunile de plătire.

21 4—

De mulți ani de zile se bucură de cel mai bun renume.

Fabrica de mașini economice și institutul pentru instalare de mori

Andreiu Török, Sibiu.